Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

14. lipnja 2017.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno i industrijsko vlasništvo – Direktiva 2001/29/EZ – Usklađivanje određenih aspekata autorskog i drugih srodnih prava – Članak 3. stavak 1. – Priopćavanje javnosti – Pojam – Internetska platforma za razmjenu datoteka – Dijeljenje zaštićenih datoteka, bez ovlaštenja nositelja“

U predmetu C-610/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske), odlukom od 13. studenog 2015., koju je Sud zaprimio 18. studenog 2015., u postupku

Stichting Brein

protiv

Ziggo BV,

XS4ALL Internet BV,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešič (izvjestitelj), predsjednik vijeća, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. listopada 2016.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Stichting Brein, J. C. H. van Manen, *advocaat*,

— za Ziggo BV, F. E. Vermeulen i E. A. de Groot, *advocaten*,

— za XS4ALL Internet BV, C. Alberdingk Thijm i C. F. M. de Vries, *advocaten*,

— za španjolsku vladu, V. Ester Casas i A. Gavela Llopis, u svojstvu agenata,

— za francusku vladu, D. Segoin, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: nizozemski

— za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju F. Di Matteo, *avvocato dello Stato*,

— za portugalsku vladu, L. Inez Fernandes i M. Figueiredo, u svojstvu agenata, uz asistenciju T. Rendas, pravni savjetnik,

— za vladu Ujedinjene Kraljevine, G. Brown i J. Kraehling, u svojstvu agenata, uz asistenciju N. Saunders, *barrister*,

— za Europsku komisiju, J. Samnadda kao i T. Scharf i F. Wilman, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 8. veljače 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje, s jedne strane, članka 3. stavka 1. i članka 8. stavka 3. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.) i, s druge strane, članka 11. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL 2004., L 157, str. 45. i ispravak SL 2004., L 195, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Stichting Breina, zaklade koja štiti interese nositelja autorskih prava, i Ziggo BV i XS4ALL Internet BV (u daljnjem tekstu: XS4ALL), pružatelja pristupa internetu, povodom zahtjeva Stichting Breina da se potonjima naloži da onemoguće pristup korisničkom imenu domene i IP adresama internetske platforme za razmjenu datoteka „The Pirate Bay” (u daljnjem tekstu: platforma za razmjenu datoteka TPB).

Pravni okvir

3 Uvodne izjave 9., 10., 23. i 27. Direktive 2001/29 određuju:

„(9) Svako usklađivanje autorskog prava i srodnih prava mora se temeljiti na visokoj razini zaštite, budući da su takva prava ključna za intelektualno stvaralaštvo. Njihova zaštita pomaže u održavanju i razvoju kreativnosti u interesu autora, umjetnika izvođača, producenata, potrošača, kulture, industrije i javnosti u cjelini. Intelektualno vlasništvo je stoga priznato kao sastavni dio vlasništva.

(10) Ako autori ili umjetnici izvođači namjeravaju nastaviti svoj kreativan i umjetnički rad, moraju dobiti odgovarajuću naknadu za korištenje svojega djela, kao što to moraju dobiti i producenti kako bi bili u mogućnosti financirati to djelo. Ulaganje potrebno za proizvodnju proizvoda kao što su fonogrami, filmovi ili multimedijalni proizvodi, i usluga kao što su usluge ‚na zahtjev', značajno je. Odgovarajuća pravna zaštita prava intelektualnog vlasništva nužna je za jamčenje postojanja takve naknade i pruža mogućnost zadovoljavajućeg povrata tog ulaganja.

[…]

(23) Ovom Direktivom trebalo bi se dodatno uskladiti pravo autora na priopćavanje javnosti. To bi se pravo trebalo tumačiti u širem smislu tako kao da ono obuhvaća svako priopćavanje javnosti koja nije prisutna na mjestu na kojem se priopćavanje obavlja. To pravo trebalo bi obuhvaćati svaki takav prijenos ili reemitiranje djela za javnost putem žice ili bežičnim putem, uključujući radiodifuzijsko emitiranje. To pravo ne bi trebalo obuhvaćati nikakve druge radnje.

[…]

(27) Samo opskrba materijalnim uređajem za priopćavanje nije sama po sebi priopćavanje u smislu ove Direktive.”

4 Članak 3. te direktive, naslovljen „Pravo priopćavanja autorskog djela javnosti i pravo stavljanja drugih predmeta zaštite na raspolaganje javnosti”, u stavku 1. propisuje:

„Države članice moraju predvidjeti autorima isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane za svako priopćavanje njihovih djela javnosti, žicom ili bežičnim putem, uključujući stavljanje njihovih djela na raspolaganje javnosti tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.”

5 Članak 8. te direktive, naslovljen „Sankcije i pravna sredstva”, u svojem stavku 3. predviđa:

„Države članice osiguravaju nositeljima prava mogućnost podnošenja zahtjeva za izdavanje sudskog naloga protiv posrednika čije usluge koristi treća strana za povredu autorskog prava ili srodnog prava.”

6 Uvodna izjava 23. Direktive 2004/48 glasi kako slijedi:

„Ne dovodeći u pitanje bilo koje druge raspoložive mjere, postupke i pravna sredstva, nositelji prava trebali bi imati mogućnost zahtijevati izdavanje sudskih naloga protiv posrednika čije usluge koristi treća strana radi povrede prava nositelja industrijskog vlasništva. Uvjeti i postupci koji se odnose na takve naloge trebaju biti prepušteni nacionalnom pravu država članica. Što se tiče povrede autorskog i srodnih prava, sveobuhvatna razina usklađivanja već je utvrđena Direktivom 2001/29/EZ. Ova Direktiva stoga ne bi trebala utjecati na članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29/EZ.”

7 Na temelju članka 11. Direktive 2004/48, naslovljenog „Sudski nalozi”:

„Države članice osiguravaju da, kada je donesena sudska odluka o povredi prava intelektualnog vlasništva, sudska tijela mogu protiv počinitelja povrede izdati sudski nalog čiji je cilj zabrana daljnjeg vršenja povrede. Ako je tako utvrđeno nacionalnim pravom, nepoštovanje sudskog naloga, prema potrebi, podliježe plaćanju kazne. Države članice također osiguravaju da nositelji prava mogu zatražiti sudski nalog protiv posrednika čije usluge koristi treća stranka za povredu prava intelektualnog vlasništva, ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29/EZ.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

8 Stichting Brein nizozemska je zaklada za zaštitu interesa nositelja autorskih prava.

9 Ziggo i XS4ALL pružatelji su pristupa internetu. Značajan dio njihovih pretplatnika koristi se platformom za razmjenu datoteka TPB, indeksatora datoteka BitTorrent. BitTorrent je protokol pomoću kojega korisnici (nazvani ravnopravni članovi ili *„peers”*) mogu dijeliti datoteke. Bitna je karakteristika BitTorrenta u tome što su datoteke koje se dijele segmentirane u male dijelove, što omogućuje da se ne nalaze na jednom glavnom poslužitelju za skladištenje navedenih datoteka, čime se smanjuje opterećenje pojedinačnih poslužitelja u procesu dijeljenja. Kako bi se datoteke mogle

dijeliti, korisnici prvo moraju preuzeti poseban program pod nazivom „client-BitTorrent”, koji se ne može preuzeti putem platforme za razmjenu datoteka TPB. „Client-BitTorrent” program je koji omogućuje stvaranje torrent datoteka.

10 Korisnici (pod nazivom „*seeders*”) koji žele staviti na raspolaganje datoteku koja se nalazi na njihovu računalu drugim korisnicima (pod nazivom „*leechers*”) moraju pomoću svojeg client-BitTorrenta stvoriti torrent datoteku. Torrent datoteke upućuju na središnji poslužitelj (pod nazivom „*tracker*”) koji prepoznaje korisnike dostupne za dijeljenje pojedine torrent datoteke kao i temeljne medijske datoteke. Te datoteke *seeders* učitavaju (*upload*) u platformu za razmjenu datoteka, kao što je TPB, koji ih dalje indeksira, kako bi ih korisnici platforme za razmjenu datoteka mogli naći i kako bi se djela na koja te torrent datoteke upućuju mogla preuzeti (*download*) na računala potonjih u manjim segmentima, pomoću client-BitTorrenta.

11 Često se umjesto torrent datoteka koriste „magnetne poveznice”. Te poveznice prepoznaju sadržaj torrent datoteke i na nju upućuju putem digitalnog potpisa.

12 Torrent datoteke koje se nude na platformi za razmjenu datoteka TPB upućuju u većini na djela zaštićena autorskim pravom a da nositelji tih prava nisu dali ovlaštenje administratorima ili korisnicima tih platformi za ostvarivanje odnosnog čina dijeljenja.

13 U okviru glavnog postupka Stichting Brein zahtijeva ponajprije da se pružateljima Ziggo i XS4ALL naloži blokiranje imena domene i IP adrese platforme za razmjenu datoteka TPB kako bi se onemogućilo da se usluge tih pružatelja pristupa internetu koriste za povredu autorskih i drugih srodnih prava nositelja prava čije interese štiti Stichting Brein.

14 Prvostupanjski sud usvojio je zahtjeve Stichting Breina. Oni su međutim odbijeni u žalbenom postupku.

15 Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske) ističe da je nesporno da su posredovanjem platforme za razmjenu datoteka TPB zaštićena djela stavljena na raspolaganje javnosti bez ovlaštenja nositelja prava. Također je nesporno da pretplatnici poslužitelja Ziggo i XS4ALL posredovanjem te platforme čine dostupnima zaštićena djela bez ovlaštenja nositelja prava i time povređuju autorska i druga srodna prava navedenih nositelja.

16 Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske) međutim ističe da sudska praksa Suda ne dopušta da se sa sigurnošću odgovori na pitanje priopćava li platforma za razmjenu datoteka TPB djela javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, posebice:

— stvarajući i održavajući sustav u kojemu se korisnici interneta međusobno povezuju kako bi mogli dijeliti, u segmentima, djela koja se nalaze na njihovim vlastitim računalima;

— administrirajući internetsku stranicu na koju korisnici mogu učitati torrent datoteke koje upućuju na segmente tih djela, i

— indeksirajući torrent datoteke objavljene na toj internetskoj stranici i klasificirajući ih na način da se osnovni segmenti tih djela mogu lokalizirati i da korisnici mogu preuzeti ta djela (kao cjeline) na svoja računala.

17 U tim je okolnostima Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Obavlja li administrator internetske stranice priopćavanje javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 ako se nijedno zaštićeno djelo ne nalazi na toj stranici, ali postoji sustav u kojem se za korisnike indeksiraju i klasificiraju metapodaci koji se odnose na zaštićena djela koja se nalaze na računalima korisnika na način da oni mogu pronaći zaštićena djela i učitati ih kao i preuzeti na vlastita računala?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan:

Omogućuju li članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29 i članak 11. Direktive 2004/48 izdavanje sudskog naloga protiv posrednika u smislu navedenih odredbi kada taj posrednik olakšava trećim osobama da počine povrede na način opisan u prvom pitanju?"

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

18 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita, u bitnome, treba li pojam „priopćavanje javnosti" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 tumačiti na način da obuhvaća, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje i upravljanje na internetu platformom za razmjenu datoteka koja, indeksacijom metapodataka koji se odnose na zaštićena djela i omogućavanjem tražilice, omogućuje korisnicima te platforme da lokaliziraju djela i da ih dijele u okviru mreže ravnopravnih članova (*peer-to-peer*).

19 Iz članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 proizlazi da države članice moraju osigurati da autori imaju isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane za svako priopćavanje njihovih djela javnosti, žicom ili bežičnim putem, uključujući stavljanje njihovih djela na raspolaganje javnosti tako da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

20 Na temelju te odredbe autori imaju pravo koje je preventivne naravi i koje im omogućuje da stanu između eventualnih korisnika svojih djela i radnji priopćavanja javnosti koje bi ti korisnici mogli izvršiti, a sve kako bi to mogli zabraniti (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 25. kao i navedena sudska praksa).

21 S obzirom na to da člankom 3. stavkom 1. Direktive 2001/29 nije definiran pojam „priopćavanje javnosti", smisao i doseg toga pojma valja odrediti s obzirom na ciljeve koji se žele ostvariti tom direktivom i s obzirom na kontekst kojeg je dio odredba koja se tumači (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 26. kao i navedena sudska praksa).

22 U tom pogledu valja podsjetiti da iz uvodnih izjava 9. i 10. Direktive 2001/29 proizlazi da ta direktiva ima kao glavni cilj uspostavu višeg stupnja zaštite autorâ, omogućavajući im dobivanje odgovarajuće naknade za korištenje njihovih djela, osobito prigodom priopćavanja javnosti. Iz toga slijedi da pojam „priopćavanje javnosti" treba tumačiti u širem smislu, kao što je to, uostalom, izričito navedeno u uvodnoj izjavi 23. te direktive (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 27. kao i navedena sudska praksa).

23 Sud je također naglasio da pojam „priopćavanje javnosti" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 podrazumijeva pojedinačnu ocjenu (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 28. kao i navedena sudska praksa).

24 Iz članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 proizlazi da pojam „priopćavanje javnosti” ujedinjuje dva kumulativna elementa, točnije „radnju priopćavanja” nekog djela i priopćavanje tog djela određenoj „javnosti” (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 29. kao i navedena sudska praksa).

25 Kako bi se ocijenilo priopćava li korisnik djelo javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, važno je imati u vidu više međusobno dopunjujućih kriterija koji nisu samostalni ni neovisni jedan o drugomu. Posljedično, s obzirom na to da se ti kriteriji mogu naći u različitim konkretnim situacijama u vrlo različitom opsegu, valja ih primijeniti i pojedinačno i u njihovoj međusobnoj interakciji (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 30. kao i navedena sudska praksa).

26 Među tim kriterijima Sud je ponajprije istaknuo nezaobilaznu ulogu korisnika i namjernost njegove intervencije. Naime, taj korisnik poduzima radnju priopćavanja kada djeluje, i pritom je u potpunosti svjestan posljedica svojeg postupanja, kako bi omogućio svojim klijentima pristup zaštićenom djelu, i to osobito kada, kad ne bi bilo takvog djelovanja, ti klijenti ne bi mogli, ili ne bi mogli bez teškoća, uživati u emitiranom djelu (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 31. kao i navedena sudska praksa).

27 Nadalje, Sud je pojasnio da pojam „javnosti” obuhvaća neograničen broj potencijalnih adresata te usto podrazumijeva znatan broj osoba (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 32. kao i navedena sudska praksa).

28 Sud je također podsjetio da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, mogućnost kvalificiranja radnje kao „priopćavanja javnosti” zaštićenog djela podrazumijeva njegovo priopćavanje na poseban tehnološki način, koji se razlikuje od dotad korištenog načina, ili, ako to nije posrijedi, „novoj javnosti”, odnosno javnosti koju nisu uzeli u obzir nositelji autorskog prava kad su dali ovlaštenje za prvotno priopćavanje javnosti (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 33. kao i navedena sudska praksa).

29 Naposljetku, Sud je u više navrata naglasio da lukrativna narav priopćavanja javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 nije irelevantna (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 34. i navedena sudska praksa).

30 Kada je, kao prvo, riječ o tome je li stavljanje na raspolaganje i upravljanje internetskom platformom za razmjenu, poput onoga u glavnom postupku, „radnja priopćavanja” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, treba istaknuti da – kao što to proizlazi iz uvodne izjave 23. Direktive 2001/29 – pravo autora na priopćavanje javnosti, navedeno u članku 3. stavku 1., obuhvaća svaki prijenos ili reemitiranje djela javnosti koja nije prisutna na mjestu na kojem se priopćavanje obavlja, žično ili bežično, uključujući radiodifuzijsko emitiranje.

31 Osim toga, kako to proizlazi iz članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, za postojanje „radnje priopćavanja” dovoljno je, ponajprije, da se djelo stavi na raspolaganje određenoj javnosti na način da mu osobe od kojih se ona sastoji mogu pristupiti, s mjesta i u vrijeme koje same odaberu, a da pri tome ne mora biti odlučujuće jesu li se one tom mogućnošću koristile ili ne (vidjeti presudu od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 36. kao i navedenu sudsku praksu).

32 U tom pogledu Sud je već ocijenio da stavljanje na internetsku stranicu poveznica na koje je moguće kliknuti, a koje vode do zaštićenih djela objavljenih bez ograničenja pristupa drugoj internetskoj stranici, nudi korisnicima prve stranice izravan pristup navedenim djelima (presuda od 13. veljače 2014., Svensson i dr., C-466/12, EU:C:2014:76, t. 18.; vidjeti također u tom smislu rješenje od 21. listopada 2014., BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, t. 15. i presudu od 8. rujna 2016., GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, t. 43.).

33 Sud je također presudio da je to slučaj i s prodajom multimedijskog preglednika u koji su prethodno instalirani add-on programi dostupni na internetu koji sadržavaju hiperpoveznice na internetske stranice slobodno dostupne javnosti na kojima su bez pristanka nositelja autorskih prava stavljena na raspolaganje javnosti njima zaštićena djela (vidjeti u tom smislu presudu od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 38. i 53.)

34 Stoga se iz te sudske prakse može zaključiti da, u načelu, svaka radnja korisnika koja, uz potpuno poznavanje činjenica, omogućuje njegovim klijentima pristup zaštićenim djelima, može predstavljati „radnju priopćavanja" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29.

35 U ovom slučaju ponajprije treba zaključiti, kao što je istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 45. svojega mišljenja, da je nesporno da su djela zaštićena autorskim pravom, posredovanjem platforme za razmjenu datoteka TPB, stavljena na raspolaganje korisnicima te platforme na način da im oni mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje oni sami odaberu.

36 Nadalje, naravno, kao što ističe sud koji je uputio zahtjev, djela koja su stavljena na raspolaganje korisnicima platforme za razmjenu datoteka TPB nisu na tu internetsku platformu postavili njegovi administratori, nego njegovi korisnici. Ipak, ostaje činjenica da navedeni administratori, stavljanjem na raspolaganje i upravljanjem platformom za razmjenu datoteka, poput one u glavnom postupku, djeluju s punim poznavanjem posljedica svojeg ponašanja, u cilju davanja pristupa zaštićenim djelima, indeksirajući i navodeći na navedenoj platformi torrent datoteke koje omogućuju njihovim korisnicima da lokaliziraju ta djela i da ih dijele u okviru mreže ravnopravnih članova (*peer-to-peer*). U tom pogledu, kao što u bitnome ističe nezavisni odvjetnik u točki 50. svojega mišljenja, kada administratori ne bi stavljali na raspolaganje takve platforme i upravljali njima, korisnici ne bi mogli dijeliti navedena djela, ili bi im barem njihovo dijeljenje na internetu bilo složenije.

37 Prema tome, treba zaključiti da stavljanjem na raspolaganje i upravljanjem platformom za razmjenu datoteka TPB njegovi administratori svojim korisnicima nude pristup dotičnim djelima. Može se stoga smatrati da imaju nezaobilaznu ulogu u stavljanju odnosnih djela na raspolaganje.

38 Naposljetku, ne može se smatrati da administratori platforme za razmjenu datoteka ostvaruju „samo opskrbu" materijalnim uređajem za priopćavanje u smislu uvodne izjave 27. Direktive 2001/29. Naime, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da ta platforma provodi indeksaciju torrent datoteka, slijedom čega korisnici navedenih platformi za razmjenu mogu lako lokalizirati i preuzeti djela na koja upućuju te torrent datoteke. Osim toga, iz očitovanja podnesenih Sudu proizlazi da platforma za razmjenu datoteka TPB nudi, uz tražilicu, još i indeks za razvrstavanje djela prema različitim kategorijama ovisno o naravi djela, njegovu žanru ili popularnosti, unutar kojih su djela stavljena na raspolaganje podijeljena, dok administratori tih platformi provjeravaju jesu li ta djela stavljena u primjerene kategorije. Usto, navedeni administratori brišu pogrešne ili zastarjele torrent datoteke i na aktivan način filtriraju određeni sadržaj.

39 S obzirom na ta razmatranja, pružanje platforme za razmjenu datoteka i upravljanje njome, poput onoga u glavnom postupku, treba smatrati radnjom priopćavanja u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29.

40 Kao drugo, da bi bila obuhvaćena pojmom „priopćavanje javnosti" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, još je potrebno da su zaštićena djela doista priopćena određenoj javnosti (presuda od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 43. kao i navedena sudska praksa).

41 U tom pogledu Sud je precizirao, s jedne strane, da pojam „javnost" podrazumijeva određeni minimalni prag, što iz tog pojma isključuje vrlo malen, odnosno neznatan skup osoba. S druge strane, treba uzeti u obzir kumulativan učinak koji proizlazi iz stavljanja zaštićenih djelâ na raspolaganje mogućim

adresatima. Stoga, potrebno je znati koliko osoba ima pristup istom djelu, ne samo istodobno nego i uzastopno (vidjeti u tom smislu presudu od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 44. kao i navedenu sudsku praksu).

42 U ovom slučaju, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je značajan dio pretplatnika društava Ziggo i XS4ALL preuzeo medijske datoteke posredovanjem platforme za razmjenu datoteka TPB. Iz očitovanja iznesenih Sudu također proizlazi da se ta platforma koristi značajnim brojem osoba jer su administratori TPB-a istaknuli da je na njihovoj platformi za razmjenu datoteka više desetaka milijuna „ravnopravnih članova". U tom pogledu, odnosna komunikacija u glavnom postupku obuhvaća, barem, sve korisnike te platforme. Ti korisnici mogu u svakom trenutku i simultano pristupiti zaštićenim djelima koja se dijele posredovanjem te platforme. Na taj način spomenuto priopćavanje obuhvaća neograničen broj potencijalnih adresata i podrazumijeva znatan broj osoba (vidjeti u tom smislu presudu od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 45. kao i navedenu sudsku praksu).

43 Iz navedenoga slijedi da su, komunikacijom poput one u glavnom postupku zaštićena djela doista priopćena određenoj „javnosti" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29.

44 Osim toga, kada je riječ o pitanju jesu li ta djela priopćena „novoj" javnosti u smislu sudske prakse navedene u točki 28. ove presude, treba istaknuti da je Sud u presudi od 13. veljače 2014., Svensson i dr. (C-466/12, EU:C:2014:76, t. 24. i 31.) kao i u rješenju od 21. listopada 2014., BestWater International (C-348/13, EU:C:2014:2315, t. 14.) ocijenio da je nova javnost ona koju nositelji autorskog prava nisu uzeli u obzir kad su dali ovlaštenje za prvotno priopćavanje.

45 U ovom slučaju, iz očitovanja podnesenih Sudu proizlazi, s jedne strane, da su administratori platforme za razmjenu datoteka TPB bili obaviješteni da ta platforma, koju oni stavljaju na raspolaganje korisnicima i upravljaju njome, omogućuje pristup objavljenim djelima bez ovlaštenja nositelja prava i, s druge strane, da isti administratori izričito navode, na blogovima i forumima koji su o toj platformi dostupni, da je njihov cilj staviti na raspolaganje korisnicima zaštićena djela i potonje potiču na stvaranje primjeraka tih djela. U svakom slučaju, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da administratori platforme za razmjenu datoteka TPB nisu mogli ne znati da ta platforma omogućuje pristup djelima objavljenima bez ovlaštenja nositelja prava, s obzirom na okolnost, koju je izričito istaknuo sud koji je uputio zahtjev, da veliki broj torrent datoteka koje se nalaze na platformi za razmjenu datoteka TPB upućuje na djela objavljena bez ovlaštenja nositelja prava. U tim okolnostima treba smatrati da se radi o komunikaciji „novoj javnosti" (vidjeti u tom smislu presudu od 26. travnja 2017., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, t. 50.).

46 Osim toga, ne može se osporiti da se stavljanje na raspolaganje platforme za razmjenu datoteka i upravljanje njome, poput onoga u glavnom postupku, provodi s ciljem stjecanja dobiti s obzirom na to da ta platforma ostvaruje, kao što proizlazi iz očitovanja podnesenih Sudu, značajne prihode od oglašavanja.

47 Prema tome, treba smatrati da stavljanje na raspolaganje platforme za razmjenu datoteka i upravljanje njome, poput onoga u glavnom postupku, predstavlja „priopćavanje javnosti" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29.

48 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje treba odgovoriti da pojam „priopćavanje javnosti" u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da obuhvaća, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje i upravljanje na internetu platformom za razmjenu datoteka koja, indeksacijom metapodataka koji se odnose na zaštićena djela i omogućavanjem sredstva za pretraživanje, omogućuje korisnicima te platforme da lokaliziraju djela i da ih dijele u okviru mreže ravnopravnih članova (*peer-to-peer*).

Drugo pitanje

49 S obzirom na odgovor na prvo pitanje, nije potrebno odgovoriti na drugo pitanje.

Troškovi

50 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Pojam „priopćavanje javnosti” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da obuhvaća, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje i upravljanje na internetu platformom za razmjenu datoteka koja, indeksacijom metapodataka koji se odnose na zaštićena djela i omogućavanjem sredstva za pretraživanje, omogućuje korisnicima te platforme da lokaliziraju djela i da ih dijele u okviru mreže ravnopravnih članova (*peer-to-peer*).

Potpisi